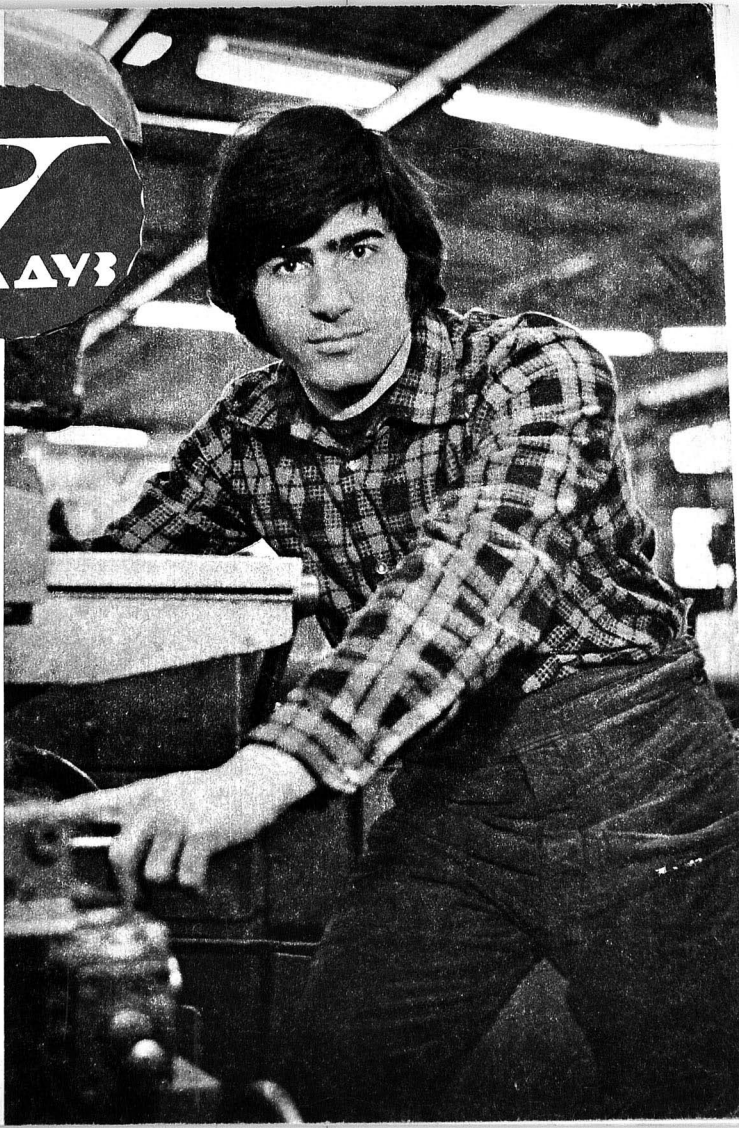

Азәрбајчан
Јазычылары
Иттифагы
вә
Азәрбајчан
ЛККИ МК-нын
әдәби-бәдii
вә
ичтимаи-сијаси
ајлыг
журналы

4

1976

Бело сөзлөр журнала эсил ингилаб хавасы, ингилаб нофәси кәтирди; өзүиүн етираф етди ки ми, әдиб бу сөзләрн ела-бело яздырды: «Мән бу сөзләрн яздырам ки, сиз охууб фикрә кәдәсиниз; мән бу сөзләрн яздырам ки, фикр едәсиниз; яздырам ки, фикр едәсиниз».

Чәлид Мәммәдгулузәдә о заман милләтн бәрүжән түстүдәрн әдәбн көрүрдү: «Һәр Јан түстүдүр; мәчлисләрдә вә евләрдә дүхәни||от түстүсү, мәһөнв||јатда мөнһумат түстүсү, рүддә вә гәһбәдә кәсәфәт түстүсү!..

Хуләсә, милләт түстү ичиндә богулмагәдәдәр вә богула-богула ичтә мүнәтәзирдир.

— Кимдән?

— Һәр бир ичидән сәһибидән, һәр бир һәгиги вәтән достуидән».

Мирзә Чәлид өзү дә «Һәгиги вәтән досту» ки ми кәмәјә илкин кәләһләрдән иди...

О, өз сәтирасында нә гәдрә амансыз олса да, халга рәғбәт вә инәми һәмшә күчлү иди. Инәнырды ки, «сәбәсиә Јер» дөјүлән зәһмәткешләр дөјүлдүкчә јаваш-јаваш инәмәјә бәшлә-јачаглар вә инәдикчә үз гоја-чаглар јаваш-јаваш гызармаға».

Әдиб «Дәјирман» фелјето-иунда инкилис мустәмләкәчиләрини симасында мәзлум халглары зүлм вә әсәрәтдә сахла-јанларә үз тутуб дөјрди: «О, нечәдир ки, бу пәләнкләр бир күн ојаналар вә көзләрини чәһаләт јухусундан ачыб сонни онларла рәфтарыны дәрк едәләр. О вә дә горхурам пәшимән оласан. Чүнки һәр бир дәјирман тәрсинә дә ишләјә биләр вә сәнин мәзлумларә тәрәф туш етдијн әтәшин топлар вә түфәнкләр о вахт сәнин дә үстүнә га-јыда биләр».

Бу сөзләрдәки бөјүк һәгигәти тарих бизим әсримиздә дүниәнин мұхтәлиф кушалариндә дөнә-дөнә тәсдиг едиб.

«Молла Нәсрәддин» 70 јашлы бир ағсаггал ки ми гәзет вә журналларымызын сәһифәләринә гонаг кәлиб, бизә мүдриклик, һәјәтә ачыг-әдәбн бахмаг вә бүтүн ејбәчәрликләрә күлмәк өјрәдир.

Сабир РҮСТӘМХАНЛЫ.

Гачәј
КӨЧӘРЛИ

БИР
ИСМАЈЫЛ ДАЈЫ
ВАР

Бир Исмајыл дајы вар,
Јашәјир нәндимиздә.
Отуз илдан артыгдыр
Өзү отагда јатыр,
Ајаглары дәһлиздә.
Анчаг ишә кәдәдә
Мејир «ајаглар»ыны.
Өзүнү шах тутса да,
О кизләдә билмәјир
Гәлбинин губарыны.
Гырхбирин баһарында
Иедиб «кәдәр-кәлмәзә».
Гојмәјиб Авропадан
Ган аха нәндимиздә.
О, Берлина чатанда
Дүшүб одлу нәмәндә...
Гычлары галыб орда,
Өзү гәјыдыб кәндә.
Отуз илдан артыгдыр
Әринин гычларына
Бахмыр Әфигә халә.
О горхур ки, әринин
Үрәјинә хал сала.
Силдинчә гобурлары,
Хәлвәтчә әзиләјир.
Чохдан өлмүш күлләлар
Бу вахт ачылыб бир-бир
Онун кәксүнә дәјир...
Ағыр ишдә әриндән
Өзү габага нечир.
Тајы өзү көтурүр,
Оту да өзү бичир.
Гәдын үрәјини о,
Итирибдир гырхбирдә.
Ниши үрәј тапыб
Ниши көрән ишләрдә.
Бир Исмајыл дајы вар,
Јашәјир нәндимиздә.
Отуз илдан артыгдыр
Өзү отагда јатыр,
Ајаглары дәһлиздә.